

SMO/477583/16/DSČ

254

MAGISTRÁT MĚSTA OSTRAVA odbor dopravně správních činností		Č. dopor.
		Zpracov.
Došlo: 08-12-2016		
Č. j.: 477-583		Ukl. znak 20. 6.
Přílohy:		3/5

DSC 39

Ke sp. zn. S-SMO/410657/15/DSČ

Žadatel: ODVOZ VOZU s.r.o.,
Povinný subjekt: Magistrát města Ostravy

ŽÁDOST O INFORMACE

podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)

Touto cestou žádám, abyste mi poskytli následující informace, týkající se řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. S-SMO/410657/15/DSČ:

1. Protokol z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků
2. Policejní spis v dané věci
3. Soupis správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu
4. Podklady, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele

Jelikož obviněný

zmocnil

žadatele v dané věci, není nutné tyto informace před poskytnutím anonymizovat, neboť dle § 38 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád má zmocněnec ke správnímu spisu plný přístup.

Toto podání však není žádostí o nahlížení do spisu podle správního řádu, ale žádostí o informace podle InfZ. Nejvyšší správní soud dal v tomto směru jasně najevo, že pokud účastník řízení nežádá o kompletní správní spis, vyřizují se žádosti o poskytnutí informací z obsahu správního spisu podle InfZ.

Z tohoto důvodu má zmocněnec plné právo na poskytnutí požadovaných informací v elektronické podobě, neboť tak vyplývá z InfZ.

V řízení o této žádosti, prosím, vždy používejte naší sp. zn. 14087.

S pozdravem

ODVOZ VOZU s.r.o.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/477583/16/DSČ
Sp. zn.: S-SMO/477583/16/DSČ/2
INF - 254/2016/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 9. prosince 2016

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 08.12.2016 podala ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

společnost ODVOZ VOZU, s.r.o.

se sídlem Americká 362/11, Praha-Vinohrady

ve věci poskytnutí informace zasláním protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/410657/15/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona,

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 08.12.2016 žádost účastníka řízení o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zaslání protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/410657/15/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za správní delikt podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Magistrát města Ostravy rozhodl, že

zastoupený společností ODVOZ VOZU, s.r.o.

se dopustil správního deliktu, neboť jako provozovatel vozidla tovární značky VW, podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 13.11.2015 v 20:16 hod. řídil blíže neustanovený řidič v Moravské Ostravě, po ulici Českobratrská do křižovatky s ulicí Sokolská třída, ze směru od stadiónu Bazaly, motorové vozidlo tovární značky VW, RZ, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, kde je zákonem obecně stanovená rychlost jízdy nejvýše 50 km.h⁻¹, kdy tomuto vozidlu byla silničním rychloměrem UnicamSPEED naměřena rychlost 69 km.h⁻¹, čímž po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ±3 km.h⁻¹ jel rychlostí nejméně 66 km.h⁻¹, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 16 km.h⁻¹ a překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o méně než 20 km.h⁻¹.

Žadatel ODVOZ VOZU, s.r.o. je zmocněncem účastníka řízení o přestupku, které je vedeno pod sp. zn. S-SMO/410657/15/DSČ, z něhož část spisu formou poskytnutí informace požaduje. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do spisu podle ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Podle ustanovení § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Zvláštní úpravu poskytování informací zde představuje právě ustanovení § 38 správního řádu, který má aplikační přednost před informačním zákonem v případě, že se jedná o realizaci práv spojených s nahlížením do spisu.

Judikatura Nejvyššího správního soudu se již zabývala vztahem k ustanovení § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) a informačního zákona. Dovodila přitom, že tato právní úprava institutu nahlížení do spisu požadavek komplexnosti zvláštní zákoné úpravy oproti úpravě obsažené v informačním zákonu splňuje. Ustanovení § 38 správního řádu totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1,2), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požadují-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Požaduje-li účastník řízení kopii předmětného spisového materiálu, vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se informační zákon neužije. To sice neznamená, že správní řád jakožto celek je vůči informačnímu zákonu zvláštním předpisem, avšak jde-li fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu, má přednost aplikace ustanovení § 38 správního řádu před informačním zákonem.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS č.j. 9 Ans 7/2012-56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací a je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je subsumovatelné pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona InfZ, z něhož plyne, že zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. Spis příslušné spisové značky, jehož faktickou část okopírování a zaslání žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Jeho podstatou je vztah „nahlízejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního

spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Je nerozhodné, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podání se totiž v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Ve své podstatě jde fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu, tudíž má přednost aplikace ustanovení § 38 správního řádu před informačním zákonem. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007-78, www.nssoud.cz.

Na základě výše uvedeného povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů s tím, že na zaslání kopie spisů není právní nárok, avšak není tímto dotčeno právo na pořízení kopie spisů v rámci institutu „nahlížení do spisu“ ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník: 1 x ODVOZ VOZU, s.r.o.
1 x spis

SMO/495641/16/DSČ/

smoves5f664bds

drc 39 (254)

Ke sp. zn. S-SMO/477583/16/DSČ/2

INF - 254/2016/zák. č. 106/1999 Sb.

Statutární město Ostrava magistrát - odbor dopravně správních činností		
ZPRACOV.	DOSLO	Č. DO. SK.
	21-12-2016	2.5.
UKL. ZNAK	PRÍLOHY	P. J. 2
SK. ZNA. / LH.	Č. J.	495 697

Žadatel: ODVOZ VOZU s.r.o., I
 Povinný subjekt: Magistrát města Ostravy
 Nadřízený orgán: Krajský úřad Moravskoslezského kraje

ODVOLÁNÍ

proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 9. 12. 2016, č. j. SMO/477583/16/DSČ,

Vážení,

žadatel je přesvědčen, že povinný subjekt postupoval v rozporu se zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), když na jeho žádost neposkytl *informace*, týkající se řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. S-SMO/410657/15/DSČ:

1. protokoly z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků,
2. policejní spis v dané věci,
3. soupis správního spisu ve smyslu §17 odst. 1 správního řádu,
4. podklady, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele.

Žadatel zastává názor, že pokud žádal podle InfZ pouze o část správního spisu, má podle téhož zákona nesporný nárok na jeho poskytnutí.

Nelze se ztotožnit s tvrzením povinného orgánu, že je nutno postupovat dle § 38 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Povinný orgán tak žádost o poskytnutí informací vyřídil nesprávně, neboť postupoval podle jiného zákona, než podle jakého žadatel v žádosti výslovně žádá.

Žadatel považuje za zcela zásadní pro tuto věc názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 22. 1. 2014, č. j. 7 As 61/2013 - 40: „Při posuzování vztahu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a jiného předpisu, který upravuje poskytování informací v určité oblasti života společnosti, je v každém konkrétním případě třeba posoudit povahu informací požadovaných žadatelem s

ohledem na předmět úpravy zvláštního právního předpisu a jeho rozsah a povahu, aby nedošlo k situaci, kdy není žadateli informace poskytnuta vůbec, anebo je mu poskytnuta pouze její část v rozsahu zvláštního právního předpisu, čímž by využitelnost informace pro žadatele mohla být zbytečně snížena.“

V citovaném rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že se žádost měla vyřídit podle InfZ, ač žádost žadatele bylo možné vyhodnotit též jako žádost o nahlížení do spisu. Jelikož však InfZ (na rozdíl od správního řádu) umožňoval poskytnutí požadovaných informací způsobem, který požadoval žadatel, měl povinný subjekt tuto žádost vyhodnotit jako žádost podle InfZ a požadované informace poskytnout, neboť v opačném případě by požadovaná informace nebyla poskytnuta vůbec. K takovému závěru Nejvyšší správní soud došel úvahou, že je nutné upřednostnit právo na informace před přepjatým formalismem.

Je tedy zřejmé, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace. Jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace.

Na překážku takovému závěru není ani § 2 odst. 3 InfZ, který stanoví, že se InfZ „nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací“, kdy takovým zvláštním zákonem by měl být institut nahlížení do spisu dle správního řádu. K tomu se lze opět odkázat na judikaturu: „Nejvyšší správní soud je toho názoru, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba užít právě v případě, kdy žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci.“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78)

Lze tak konstatovat, že jelikož zmocněnec žadatel alternativně žádal alespoň o poskytnutí části správního spisu, měl na její poskytnutí podle InfZ nárok, neboť dle výše citovaného rozsudku se uplatní výluka užití InfZ podle jeho § 2 odst. 3 pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci. Zmocněnec žadatel však žádal pouze o část správního spisu (protokol z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejní spis v dané věci, soupis správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podklady, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele). V takovém případě se žádosti o informace z obsahu správního spisu vyřizují podle InfZ, což lze z posledně citovaného rozsudku dovodit argumentem *a contrario*.

K ustanovení § 2 odst. 3 InfZ chce žadatel dále podotknout, že přednost před InfZ mají pouze ty zákony, které upravují režim poskytování informací komplexně. Jak říká Ministerstvo vnitra ve svém Metodickém doporučení k postupu povinných subjektů podle InfZ na straně 8 (dostupné na internetových stránkách: www.mvcr.cz/soubor/metodicke-doporuceni-green-01.aspx), SŘ tento potřebný komplexní charakter nevykazuje. Ministerstvo vnitra rozlišuje institut nahlédnutí a realizaci práva na informace. Mezitím, co postup žadatele o informace v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku, úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení seznámit se s obsahem spisu formou fyzického nahlédnutí.

Požaduje-li tedy žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený v InfZ. SŘ je ve

vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu.

Jak dále poukazuje Ministerstvo vnitra, postup povinných subjektů, spočívající v odpírání poskytování informací ze správních spisů s odkazem na správní řád, resp. v nevyřizování takové žádosti v režimu InfZ, není v souladu se zákonem, a představuje zásah do ústavně zaručeného práva na přístup k informacím o činnosti veřejné správy.

V napadeném rozhodnutí dále není uveden **test proporcionality**, jenž bývá nedílnou součástí rozhodnutí o odmítnutí žádostí na informace, a jehož podstata spočívá v prověření, zda veřejný zájem na poskytnutí určité informace nepřevažuje nad důvody, pro které byla stanovena ochrana těchto informací. Jeho absence způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí Magistrátu města Ostravy.

Účastník řízení má sice právo dle SŘ na nahlédnutí do spisu, nicméně dnešní platná úprava mu umožňuje zažádat právě o poskytnutí spisu v elektronické podobě podle InfZ, čímž dochází k podstatně efektivnějšímu naplnění zásady ekonomie řízení, než kdyby účastník řízení k dosažení stejného účelu – tj. získání informací ze spisu – musel vložit více prostředků a energie, čímž by mu vznikaly zbytečné náklady. Na straně orgánů veřejné správy pak tímto způsobem nedochází k většímu protěžování, a jeho časová investice zůstává stejná.

InfZ vychází z Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (*Aarhuské úmluvy*), která klade důraz právě na aktivní přístup veřejné správy v poskytování informací, na srozumitelnost předkládaných informací a na **přístupnost informací především prostřednictvím internetu**. V dnešní době dochází stále k většímu a většímu využití sdílení informací způsobem umožňujícím dálkový přístup. Jelikož úlohou práva je především reflektovat chování a preference společnosti, rozšiřující výklad InfZ – který preferuje ostatně i Ministerstvo vnitra dle zmíněného metodického doporučení je jediný správný.

Na základě výše uvedených informací tímto žadatel podává odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí Magistrátu města Ostravy a žádá odvolací orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil, a nařídil svému podřízenému správnímu orgánu výše uvedené informace poskytnout.

V odpovědi, prosím, používejte naši sp. zn. 14087.

S pozdravem

ODVOZ VOZU s.r.o.

Č. j.: SMO/496350/16/DSČ/
S-SMO/477583/16/DSC/4
Sp. zn.: INF-254/2016/zák. č. 106/1999

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
Odbor dopravy
28. října 117
702 18 Ostrava

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail:

Datum: 22. prosince 2016

ODVOZ VOZU, s.r.o., žádost o poskytnutí informace - předání odvolání

Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), předáváme odvolání, které podala

společnost ODVOZ VOZU, s.r.o.

proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ve smyslu InfZ.

Odvolatel podal dne 08.12.2016 žádost o informaci zasláním protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/410657/15/DSČ, který je evidován na účastníka řízení

v souvislosti s objektivní odpovědností provozovatele vozidla. V zákonné lhůtě bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť povinný subjekt dospěl k závěru, že ustanovení § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) je speciální právní úprava oproti obecné právní úpravě obsažené v InfZ.

Odvolatel v podání namítá, že pokud žádal podle InfZ pouze o část správního spisu, má nesporný nárok na jeho poskytnutí, přičemž se odvolává na právní závěr z rozsudku NSS č.j. 7 As 61/2013 - 40, že pokud žadatel požádal o informace, na které dopadá právní úprava dvou právních předpisů, tak se využije ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informace způsobem podle žádosti o informace, tudíž dovozuje že „nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace“. Rovněž vyjádřil žadatel právní názor, že povinný subjekt tuto žádost nevyhodnotil jako žádost o informace podle InfZ.

Dále konstatuje, že jelikož alternativně žádá alespoň o poskytnutí části správního spisu, má na její poskytnutí podle InfZ nárok, neboť dle rozsudku NSS se uplatní výlučka užití InfZ podle jeho § 2 odst. 3 pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci. Žádá však pouze o část spisu. V takovém případě se žádosti o informace z obsahu správního spisu vyřizují podle InfZ, což lze z posledně citovaného rozsudku dovodit argumentem a contrario.

Povinný subjekt má za to, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu nebo jeho části v tomto případě upravuje zvláštní zákon, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu. Tudíž máme za to, že informace nebyla poskytnuta s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích, neboť účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Rovněž se nedomníváme, že „žádost o informace“ nebyla vyřízena ve smyslu informačního zákona, neboť o odmítnutí žádosti bylo rozhodnuto v návaznosti na ustanovení § 15 odst. 1 InfZ.

Přílohy: 1/spis